

Henseende. — Derimod have vi ikke fundet Anledning til at fastholde, at Amtmanden skulde være mellem de $\frac{2}{3}$ af Medlemmerne, hvis Stemme forlanges forat give en saadan Beslutning Gyldighed, fordi vi ikke troe, at derved opnaaes det, som formeentlig er tilsigtet, nemlig en forøget Garanti for slig Beslutningers Hensigtsmæssighed, Betimelighed, og overhovedet for, at de gaae ud paa almennyttige Diemed. Jeg skal altsaa tillade mig indstændigt at anbefale det høie Thing at vedtage disse to Forslag.

Imedens jeg har Ordet, turde det maaskee være mig tilladt at henstille til de ærede Stillerere af Forslaget under Nr. 24 til § 44, om de ikke maatte finde Anledning til at tage dette Forslag i Genhold til den Afstemning, der fandt Sted her forleden tilbage. — Endnu turde det maaskee være mig tilladt med Hensyn til det af den høitærede Indenrigsminister til § 49 stillede Forslag at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke troer, at det er helbdigt, at denne Trebiedeel af Amtsrepartitionens Udgifter skulde kunne paalignes Communerne, som her foreslaaes, halvt efter Hartkornet og halvt efter Folketallet, thi Folketallet forekommer mig at være en meget slet Regulator med Hensyn til Fordelingen af Skatter. Der findes f. Ex. mange Sogne, hvor Befolkningen for største Delen bestaaer af Fiskere med deres Familier. Slige Sogne ere altid rige paa menneskelige Bøfener, men fattige i enhver anden Henseende, og her staaer altsaa Mennesketallet og Skatteevnen i omvendt Forhold. Lad os tænke os andre Sogne, der ligge tæt op til Kjøbstæder, hvori der findes en heel Mængde Arbeidere, som søge Erhverv i Kjøbstæderne, men som i de Sogne, hvor de boe, kun efterlade en talrig Familie i stor Armod og trængende til Fattigunderstøttelse; ogsaa i saadanne Sogne staae Folketallet og Skatteevne i modsat Forhold. Jeg kunde nævne endnu flere Exempler, men jeg troer, at man efter det allerede Anførte vistnok vil indrømme, at for slige Sogne, hvor Folketallet og Skatteevnen staae i omvendt Forhold, vil den af den høitærede Indenrigsminister opstillede Regel falde meget byrdefuld. Derimod seer jeg ikke rettere, end at der ved den i Paragraphen opstillede Regel vil kunne

opnaaes det, der tilsigtes, at fordele Skattebyrden af Bidragene til Amtsrepartitionens fonden nogenlunde ligeligt efter den tilstedeværende Skatteevne, idet Amtsraadet har det i sin Magt ved den Lovbiedeel, som det kan fordele efter Skøn, at see de Districter tilgode, der allerede ere brøstholdne nok ved at udrede de elleve Lovbiedeel af Skatten. Ligesaalidt som jeg ellers erkjender det for at være en god Regel at fordele Skatter efter Skøn, ligesaa nødvendigt maa jeg ansee det, at et Skøn bliver anvendt, naar der er Tale om at fordele efter Folketal, idet jeg ikke anseer Folketallet for at være nogen god Regulator i saa Henseende uden i alt Fald i Forbindelse med et Skøn. Jeg kan saaledes ikke stemme for det af den høitærede Indenrigsminister stillede Forslag, men maa langt foretrække de i § 49 opstillede Regler for Fordelingen af den ene Trebiedeel af Bidraget til Amtsrepartitionens fonden.

Udsig. Jeg har tilladt mig under Nr. 27 at stille Ændringsforslag til § 46, som gaaer ud paa, at det i denne Paragraph skal udtales, at, naar et Sogneraad vægrer sig ved at udrede Udgifter, som Sognecommunien er pligtig at afholde, eller ved at udføre nogen Foranstaltning, hvortil den loyligt er forpligtet, da er det Indenrigsministerens Sag at bringe de Tvangsmidler, der efter Omstændighederne maatte være fornødne, til Anvendelse. Jeg kan ikke troe, at der i Realiteten skulde kunne gjøres nogen grundet Indvending imod dette Forslag, medens jeg derimod troer, at de Bestemmelser, som nu indeholdes i Lovforslagets § 46, trænge til at forandres. Jeg tillod mig allerede ved denne Sags første Behandling at gjøre opmærksom paa, hvorledes det i Motiverne til Regjeringens Lovudkast var anerkjendt, at det, naar Communerne nu erholde en større Selvstændighed i deres egne Anliggender, og naar de med Hensyn til disse deres egne Anliggender blive frie for ubetinget at underkaste sig Indenrigsministerens Befalinger, da ogsaa er nødvendigt, at der tillige tages Bestemmelser, som garantere imod, at den Frihed, som Communerne paa denne Maade erholde, kan blive benyttet til at undrage sig for Forpligtelser, som de maatte have enten